
Poznań, 31.05.2014

Prof. dr hab. Małgorzata Szumacher-Strabel

Katedra Żywienia Zwierząt i Gospodarki Paszowej

Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu

Ocena

Osiągnięć naukowych, dydaktycznych i organizacyjnych **dra inż. Rafała Bodarskiego** w związku z postępowaniem w sprawie nadania stopnia naukowego doktora habilitowanego nauk rolniczych w zakresie zootechniki.

Niniejszą ocenę przygotowano w oparciu o następującą dokumentację: (i) autoreferat zawierający życiorys oraz omówienie prac wchodzących w skład osiągnięcia naukowego stanowiącego podstawę wniosku o uzyskanie stopnia doktora habilitowanego pt. „Poprawa stanu zdrowia i wydajności wysoko produkcyjnych krów mlecznych poprzez kontrolowanie bilansów kationowo-anionowych dawek pokarmowych i stosowanie różnych dodatków mineralnych oraz biotyny”, (ii) dokument potwierdzający posiadanie stopnia naukowego doktora nauk rolniczych, (iii) kwestionariusz osobowy, (iv) wykaz opublikowanych prac naukowych oraz informację o osiągnięciach dydaktycznych, współpracy naukowej i popularyzacji nauki wraz z alfabetycznym wykazem czasopism, ich punktacją i wartościami *Impact Factor* (przed i po uzyskaniu stopnia doktora). W tabeli przedstawiono liczby publikacji w podziale na prace oryginalne, prace przeglądowe, referaty wygłoszone na konferencjach naukowych, doniesienia oraz artykuły popularno-naukowe. Przedstawiono ponadto kopie prac twórczych. Oceny dokonano również na podstawie (v) aneksu do autoreferatu zawierającego uzupełniający opis wyników ważniejszych badań w zakresie osiągnięć naukowo-badawczych rozumianych w znaczeniu szerszym wraz z kopiami omawianych w nim prac naukowych.

1. Informacje o Kandydacie

Dr inż. Rafał Bodarski, urodzony 1 czerwca 1970 roku jest absolwentem Wydziału Zootechnicznego Akademii Rolniczej we Wrocławiu (1994r.). Dr inż. Rafał Bodarski na ostatnim roku studiów zaczął prowadzić zajęcia ze studentami jako asystent-wolontariusz w Katedrze Żywienia Zwierząt i Paszoznawstwa. W latach 1994-1998 był słuchaczem nowo utworzonych studiów doktoranckich na Wydziale Zootechnicznym. Stopień naukowy doktora nauk rolniczych w zakresie zootechniki uzyskał również na Wydziale Zootechnicznym Akademii Rolniczej we Wrocławiu (aktualnie Wydział Biologii i Hodowli Zwierząt Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu) w 1999 roku. Pracę doktorską pt. „Ocena krajowych preparatów bakteryjno-enzymatycznych stosowanych do kiszenia mieszanek koniczynowo-trawiastych” wykonał pod opieką naukową prof. dr hab. Stanisława Krzywieckiego, jako promotora. Praca doktorska została wyróżniona przez Radę macierzystego Wydziału. 1 stycznia 1999 roku został zatrudniony na stanowisku asystenta a od 1 lipca 1999 pracuje na stanowisku adiunkta, na podstawie mianowania.

W okresie 15 lat po uzyskaniu stopnia naukowego doktora Kandydat nie przebywał na zagranicznym stażu podoktorskim. Brak ww. aktywności również w okresie do uzyskania stopnia naukowego doktora. Dr Rafał Bodarski odbył jedynie trzy 5. – dniowe staże naukowo-szkoleniowe, w tym jeden przed uzyskaniem stopnia doktora nauk rolniczych oraz trzykrotnie wyjeżdżał na 3 dni w celu realizacji badań w ramach współpracy naukowej z Uniwersytetem w Rostoku (przed uzyskaniem stopnia doktora nauk rolniczych).

2. Ocena dorobku naukowego

Tematyka prac naukowych dr Rafała Bodarskiego koncentruje się wokół dwóch głównych nurtów badawczych:

1. badań nad poprawą przebiegu fermentacji kiszonkarskiej różnych materiałów paszowych,
2. oceną przydatności w żywieniu przeżuwaczy różnych, nowych dla warunków polskich materiałów i dodatków paszowych.

Najszerzym obszarem zainteresowań badawczych dr Rafała Bodarskiego – nurtem wiodącym - wydaje się być poprawa przebiegu fermentacji kiszonkarskiej różnych materiałów paszowych. Badania dotyczyły oceny przydatności do kiszenia roślin alternatywnych w stosunku do kukurydzy, kiszonych w mieszankach wielogatunkowych lub monokulturze, z dodatkiem lub bez dodatków kiszonkarskich. Analizowano przydatność sorga, rutwicy, bobiku, soi pastewnej, bobowatych drobnonasiennych w porównaniu do żyłki wielokwiatowej oraz innych mieszanek trawiasto-koniczynowych, oraz lucerny. Kandydat wykazał przydatność wielu z wyżej opisanych roślin do kiszenia a w konsekwencji do zastosowania ich w żywieniu zwierząt przeżuwających. Dotyczy to szczególnie upraw z mieszanek wielogatunkowych, co z jednej strony podnosi wartość pokarmową materiału, z drugiej zwiększa odporność kiszonki na ekspozycję tlenową. Prace nad wyżej opisanym zagadnieniem Kandydat prowadzi od roku 2000.

Badania obejmują ocenę możliwości wykorzystania produktów ubocznych powstających przy produkcji biopaliw (np. DDGS, gliceryna) w żywieniu krów mlecznych. W badaniach potwierdzono, że suszony wywar kukurydziany (DDGS) jest cennym źródłem białka o niskim tempie rozkładu w żwaczu i dobrym składzie aminokwasowym, a także czynnikiem zmniejszającym różnicę kationowo-anionową, co z kolei prowadzi do normalizacji układu parametrów równowagi kwasowo-zasadowej krów po wycieleniu. Potwierdzono ponadto przydatność gliceryny i glikolu propylenowego jako środków glukoplastycznych, a także przydatność glicerolu do modulacji przebiegu procesów zachodzących w żwaczu. W omawianym nurcie badawczym analizowano również możliwość zastosowania organicznych form połączeń cynku, miedzi i manganu w żywieniu krów mlecznych.

W zestawieniu dorobku naukowego Kandydat zakwalifikował do grupy oryginalnych prac twórczych łącznie 54 pozycje (5 plus 49). Kandydat jest autorem lub współautorem 9 prac opublikowanych w czasopiśmie posiadających oficjalny *impact factor* (IF) w roku opublikowania prac, które nie zostały włączone do osiągnięcia naukowego stanowiącego podstawę wniosku o uzyskanie stopnia doktora habilitowanego. Wszystkie prace z IF opublikowane zostały po uzyskaniu stopnia doktora. Analiza naukometryczna publikacji dra

inż. Rafała Bodarskiego, z wykorzystaniem bazy Web of Science (WoS) wskazuje na bardzo słaby oddźwięk w środowisku naukowym, wyrażony liczbą 17 cytowań (13 bez autocytowań) oraz wskaźnikiem Hirscha wynoszącym 3. Pięć, spośród 17 cytowań, dotyczy pracy opublikowanej w *Journal of Food Agriculture and Environment* w 2007 roku, kolejne dwie prace (*Czech Journal of Animal Science* i *Bulletin of the Veterinary Institute in Pulawy*) były dotąd cytowane po 4 razy i kolejne dwie (*Medycyna Weterynaryjna* oraz *Journal of Animal and Feed Sciences*) po 2 razy. Przedstawiona analiza wyraźnie wskazuje, iż jedynie wyniki prac opublikowanych w czasopiśmie o potencjalnym zasięgu światowym biorą udział w dyskusji naukowej.

Z analizy oryginalnych prac twórczych opublikowanych w czasopiśmie indeksowanych i nieindeksowanych (nie wchodzących w skład cyklu prac stanowiących osiągnięcie naukowe będące podstawą wniosku o uzyskanie stopnia doktora habilitowanego), monografii i prac przeglądowych wynika, że większość ma charakter prac wieloautorskich (kilka to 3-4 stronicowe teksty).

W pracach wieloautorskich nieindeksowanych istotnym jest wkład współautorów w poszczególne etapy badań zwieńczone publikacją, a wyrażone opisowo i w jednostkach procentowych. Z przedłożonej dokumentacji, w której udział Kandydata został wyrażony zarówno opisowo, jak i w punktach procentowych, wynika, że udział Kandydata wynosił: 100% w 1 pracy, 75% w 1, 70% w 1, 65% w 1, 60% w 2, 50% w 2, 45% w 2, 40% w 2, 35% w 4, 30% w 12, 25% w 5, 20% w 9, 15% w 6, 12,5% w 1, 10% w 4 oraz 5% w 1 pracy. Analiza liczby punktów procentowych pozwala stwierdzić, iż Kandydat był wiodącym autorem w 8 publikacjach (udział procentowy wynoszący 50% i więcej). W pozostałych pracach udział Kandydata wynosi 45% i mniej.

Wartość przyporządkowanych omawianym publikacjom (stanowiącym dorobek naukowy a nie wchodzących w skład osiągnięcia) przez Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego punktów wynoszącą maksymalnie 15 a w większości przypadków mniej, wskazuje na niewłaściwe miejsce opublikowania wyników prac własnych. Moje zastrzeżenia budzi publikowanie wyników prac oryginalnych w czasopiśmie o miernym wpływie na rozwój

---

nauki a stanowiących raczej miejsce do propagowania wiedzy dla rolników, co również jest ważnym elementem (o innym celu) pracy naukowca.

Takie postępowanie nie pozwala i nie pozwoli jednak na zwiększenie oddźwięku naukowego dorobku i włączenie się - poprzez opublikowane prace - do międzynarodowej dyskusji naukowej, co jest jednym z podstawowych zadań nauki, a zatem pracownika naukowego, tym bardziej samodzielnego. Wątpliwości budzi ponadto przyporządkowanie niektórych prac do grupy prac oryginalnych. Kandydat, moim zdaniem, nieprawidłowo przyporządkował pewne prace będące materiałami konferencyjnymi do rozpraw naukowych. Powyższa wątpliwość dotyczy między innymi publikacji w materiałach z II Sympozjum Centrum Biomonitoringu, Biotechnologii i Ochrony Ekosystemów Dolnego Śląska, dwustronicowych materiałów opublikowanych w *Reu Technical* z konferencji FAO w Rzymie.

Kandydat opublikował ponadto 57 artykułów popularno-naukowych (w tym 54 po uzyskaniu stopnia doktora) oraz przedstawił 79 doniesień zgłoszonych na konferencje krajowe i zagraniczne (w tym 74 po uzyskaniu stopnia doktora).

Kandydat był głównym wykonawcą w jednym projekcie badawczym (grancie promotorskim w latach 1997 – 1999) oraz trzykrotnie wykonawcą (dwa granty MNiSW, jeden NCN – w trakcie realizacji). Nie kierował samodzielnie żadnym projektem badawczym.

Dotychczasowy dorobek publikacyjny Kandydata jest słaby i ma małe szanse - w najbliższym czasie - na zwiększenie oddźwięku w międzynarodowym środowisku naukowym, gdyż prace anglojęzyczne zostały w większości opublikowane w czasopiśmie o słabym współczynniku oddziaływania, natomiast prace opublikowane w języku polskim (np. w *Przemśle Chemicznym* czy *Medycynie Weterynaryjnej*) są niedostępne dla światowego kręgu badaczy.

W tabelarycznych zestawieniach czasopism Kandydat przedstawił punktację czasopism Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego zgodnie z rokiem opublikowania pracy. Zgodnie z podaną punktacją dorobek Kandydata mierzony liczbą punktów Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego dla publikacji naukowych oraz sumaryczny *impact factor* wynosi: odpowiednio 286,5 i 3,098. Jak już wspomniano, znacząca większość prac (poza trzema pracami indeksowanymi 20.-punktowymi, jedną 15.-punktową oraz

---

sześcioma 10.-punktowymi, w tym trzema wchodzącymi w skład osiągnięcia) są to prace o najniższych wartościach punktowych, zgodnie z wartościami podanymi przez MNISzW. W bazie Web of Science znajduje się jedynie 11 publikacji.

Uważam, że wiele ciekawych wyników badań, w których Kandydat uczestniczył, mogłoby być opublikowane w lepszych, znacznie bardziej liczących się czasopismach naukowych. Wyżej wymienione opracowania zostały opublikowane głównie w Rocznikach Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu (7 pozycji; w tym jedna w rocznikach Akademii Rolniczej we Wrocławiu), Rocznikach Naukowych Polskiego Towarzystwa Zootechnicznego (2 pozycje), Zeszytach Problemowych Postępów Nauk Rolniczych, Postęпах w Ochronie Roślin, *Annals of Warsaw Agricultural University*, *Agricultural Journal*, *Bulletin of the Veterinary Institute in Pulawy*, *Przemysle Chemicznym* oraz *Electronic Journal of Polish Agricultural Universities* (2), a także w 6 opracowaniach konferencyjnych. Na podkreślenie zasługuje fakt, że dr Rafał Bodarski bardzo aktywnie przekazuje informacje uzyskane w wyniku przeprowadzonych doświadczeń do szeroko pojętej praktyki rolniczej (wspomniana już duża liczba prac popularno-naukowych), jednak ten etap winien być zwieńczeniem a nie celem pracy i być w konsekwencji etapem pozwalającym na zapoznanie praktyków z osiągnięciami nauki, czyli z wynikami uprzednio opublikowanymi w światowych czasopismach.

Biorąc pod uwagę fakt, że uzyskanie stopnia doktora habilitowanego jest potwierdzeniem samodzielności naukowej i powinno być udokumentowane znaczącym jakościowo samodzielnym dorobkiem naukowym stanowiącym istotny wkład w rozwój światowej myśli naukowej wskazującym na kształtowanie koncepcji przeprowadzanych badań oraz ich inicjowanie, stwierdzam że dorobek naukowy dra Rafała Bodarskiego jest słaby i ma charakter lokalny. Biorąc jednak pod uwagę wartość merytoryczną opisanych nurtów badawczych, zarówno naukową, jak i znaczenie dla praktyki rolniczej, dorobek uznaję za akceptowalny i spełniający warunki stawiane kandydatom do uzyskania stopnia naukowego doktora habilitowanego.

3. Ocena osiągnięcia naukowego stanowiącego podstawę wniosku o uzyskanie stopnia doktora habilitowanego

---

Biorąc pod uwagę opisane powyżej dwa nurty badawcze i zawarte w nich 3 zagadnienia, którymi w swej pracy naukowej zajmuje się Kandydat stwierdzam, że wiodącym kierunkiem jego pracy naukowej są, jak już wspomniano, badania nad poprawą przebiegu fermentacji kiszonkarskiej różnych materiałów paszowych, natomiast osiągnięcie naukowe stanowiące podstawę wniosku o uzyskanie stopnia doktora habilitowanego mieści się w drugim zagadnieniu drugiego nurtu badawczego obejmującego możliwość zastosowania dodatków mineralnych w żywieniu krów mlecznych.

Osiągnięcie naukowe pt. „Poprawa stanu zdrowia i wydajności wysoko produkcyjnych krów mlecznych poprzez kontrolowanie bilansów kationowo-anionowych dawek pokarmowych i stosowanie różnych dodatków mineralnych oraz biotyny” stanowi monotematyczny cykl 6 prac naukowych. Osiągnięcie naukowe przedstawione w formie cyklu publikacji naukowych powinno być, moim zdaniem, opublikowane w czasopiśmie o szerszym zasięgu międzynarodowym. Jest to istotne z racji na szansę zaistnienia takiego opracowania w międzynarodowym obiegu naukowym. Autor opublikował przedstawione osiągnięcie w czasopiśmie polskich, w tym w 3 o potencjalnym zasięgu światowym (*Journal of Animal and Feed Sciences*, *Polish Journal of Veterinary Sciences* (2 prace), *Electronic Journal of Polish Agricultural Universities*). Dwie prace opublikowano w języku polskim (*Przemysł Chemiczny*, *Medycyna Weterynaryjna*). Prace wchodzące w skład osiągnięcia zostały opublikowane na przestrzeni 9 lat począwszy od 2005 roku, jednak intensywne prace nad zagadnieniem prowadzone są konsekwentnie od roku 2009.

Osiągnięcie naukowe pt. „Poprawa stanu zdrowia i wydajności wysoko produkcyjnych krów mlecznych poprzez kontrolowanie bilansów kationowo-anionowych dawek pokarmowych i stosowanie różnych dodatków mineralnych oraz biotyny” stanowi najlepszy jakościowo (biorąc pod uwagę zarówno wartość merytoryczną uzyskanych wyników, jak i miejsce ich opublikowania) fragment dorobku dr Rafała Bodarskiego, pomimo, że opublikowanie wyników jedynie w polskich czasopiśmie nie pozwoli na ich szeroki odbiór, a w konsekwencji, utrudni zwiększenie oddźwięku badań prowadzonych przez Kandydata na świecie, a także utrudni poprawę jakości wskaźników naukowych.

Osiągnięcie naukowe podejmuje istotny problem konieczności kontrolowania i sterowania gospodarką mineralną w organizmie krów wysoko mlecznych, biorąc pod uwagę nie w pełni aktualne dane (w zaleceniach mineralnego żywienia krów) dotyczące rekomendowanych ilości podawanych wraz z paszą pierwiastków. Problemy dotyczą zarówno zależności między równowagą kationowo-anionową a gospodarką wapniowo-fosforanowo-magnezową, jak również antagonizmów między pierwiastkami zaburzającymi ich dostępność.

W pierwszej publikacji wchodzącej w skład cyklu prac stanowiących osiągnięcie naukowe opracowano i opublikowano równania regresji wskazujące i opisujące zależność badanych parametrów mleka i krwi od poziomu równowagi kationowo-anionowej dawki pokarmowej (DCAB). Stwierdzono ponadto między innymi, że zmiany DCAB mają wpływ na skład mleka i zawartość Ca, P nieorganicznego i Mg we krwi. Kolejna praca analizująca rolę soli potasu, wapnia i magnezu w regulacji bilansów kationowo-anionowych pasz i dawek TMR wskazała na duże zróżnicowanie w zawartości kationów i anionów w zależności od komponentów paszowych, co wpływa na duży zakres zmienności analizowanych bilansów. Wnioskiem z prowadzonych badań było stwierdzenie, iż koniecznym jest podawanie w dawkach TMR produkowanych przez przemysł chemiczny soli mineralnych o wysokim dodatnim bilansie kationowo-anionowym (węglanów i tlenków Ca, K i Mg). Zagadnienie dotyczy przede wszystkim krów mlecznych żywionych kiszonką z kukurydzy uzupełnianą kiszonkami z przewiędnionych traw czy roślin bobowatych drobnonasiennych. W trzeciej z cyklu pracy Autor wraz z współautorami zajął się oceną wpływu zwiększonej ilości wapnia przy obniżonych bilansach kationowo-anionowych dawek pokarmowych w końcowym okresie zasuszenia krów w różnym wieku na zdrowie, produktywność i płodność. W efekcie przeprowadzonych badań dowiedziono, że obniżenie DCAB przez dodatek uwodnionego siarczanu magnezu przez dwa tygodnie a.p. zaobiega hypokalcemii, niezależnie od wieku krów, natomiast najważniejszym osiągnięciem było stwierdzenie, że celowym jest podawanie węglanu wapnia łącznie z silnymi anionami przed ocieleniem u krów starszych. Czwarta praca dotyczy analizy zwiększenia ilości wapnia podawanego w końcowym okresie zasuszenia w kontekście niwelowania zakwaszającego działania soli anionowych. W efekcie

realizacji badań stwierdzono między innymi skuteczną ochronę zastosowanych dawek wapnia przeciwko hipokalcemii i brak efektu w ochronie przeciwko hypofosfatemii. Określono zatem dawki węglanu i fosforanu wapnia, które skutecznie ochronią przed obydwoma zaburzeniami. Dwie kolejne prace (piąta i szósta) wchodzące w skład monotematycznego cyklu prac stanowiących omawiane osiągnięcie dotyczą właściwego zaopatrzenia krów w pierwiastki i witaminy w kontekście profilaktyki schorzeń racic, a także zdrowia i produktywności. Udowodniono wpływ biotyny i Zn-metioniny podawanych łącznie na poprawę kondycji racic krów mlecznych. Stwierdzono ponadto poprawę wskaźników morfologicznych krwi i wydajności mlecznej oraz ograniczenie nasilenia występowania zatrzymania łożysk i zapaleń wymienia. Wysokie dawki biotyny spowodowały jednak supresję owulacji i objawów rui.

Podsumowując ocenę osiągnięcia naukowego stwierdzam, że ma ono znaczenie poznawcze i stanowi istotny wkład merytoryczny do nauki. Jego wyniki mają również aspekt praktyczny, który może być i zapewne jest bezpośrednio implementowany do praktyki rolniczej, co stanowi wartość dodaną przedstawionego osiągnięcia. Osiągnięcie badawcze spełnia warunki stawiane tego typu opracowaniom i może być podstawą ubiegania się o stopień doktora habilitowanego nauk rolniczych w zakresie zootechniki.

4. Ocena działalności dydaktyczno-organizacyjnej

Dr Rafał Bodarski jest doświadczonym (zatrudniony w 1999 roku na etacie adiunkta a związany z Katedrą żywienia Zwierząt i Paszoznawstwa od ostatniego roku studiów magisterskich) nauczycielem akademickim. Prowadzi ćwiczenia a także wybrane wykłady na Wydziale Biologii i Hodowli Zwierząt, Medycyny Weterynaryjnej oraz na Wydziale Przyrodniczo-Technologicznym z przedmiotów dotyczących fizjologii i żywienia zwierząt, w tym ryb, oraz szeroko pojętego paszoznawstwa. Był opiekunem 3 prac inżynierskich oraz 10 magisterskich. Kandydat zajmował się również propagowaniem wiedzy rolniczej przeprowadzając szereg szkoleń między innymi na targach rolniczych oraz w ramach projektu zakontraktowanego przez Fundację Programów Pomocy dla Rolnictwa wspólnie z Krajową Radą Izb Rolniczych oraz Instytutem Zootechniki w Balicach. Kandydat jest ponadto

opiekunem naukowym Studenckiego Koła Żywienia Zwierząt Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu (od 2002 roku) a także promotorem pomocniczym doktorantki Katarzyny Paczyńskiej. Dr Rafał Bodarski wykonał również 3 ekspertyzy i opracowania na zamówienie, w tym jeden rozdział w encyklopedii FATS 2003. Jest również opiekunem naukowym studentów i lekarzy weterynarii w toku specjalizacji.

Działalność organizacyjna Kandydata obejmuje udział w organizacji 5 zjazdów, sympozjów i sesji naukowych, członkostwo w Radzie macierzystego Wydziału w kadencji 2008-2012, a także w 2 komisjach: egzaminacyjnej przeprowadzającej egzamin inżynierski oraz rekrutacyjnej na kierunek zootechnika. W macierzystej Katedrze jest osobą odpowiedzialną za rozliczanie zajęć dydaktycznych.

Dr Rafał Bodarski został trzykrotnie wyróżniony nagrodą JM Rektora za osiągnięcia naukowe: dwukrotnie zespołową II stopnia (2001, 2011 rok) oraz w 2012 roku zespołową I stopnia. W 2011 roku otrzymał odznakę „Zasłużony dla Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu”.

Podsumowując działalność dydaktyczną stwierdzam, że dr Rafał Bodarski jest aktywnym nauczycielem akademickim, podsumowując natomiast działalność organizacyjną stwierdzam, że jest ona bardzo słaba.

5. Podsumowanie

Dorobek naukowy dra Rafała Bodarskiego wskazuje na Jego kompetencje w zakresie paszoznawstwa oraz żywienia zwierząt przeżuwających, głównie krów mlecznych, ze szczególnym uwzględnieniem gospodarki mineralnej. W tym obszarze mieści się osiągnięcie naukowe stanowiące podstawę wniosku o uzyskanie stopnia doktora habilitowanego pt. „Poprawa stanu zdrowia i wydajności wysoko produkcyjnych krów mlecznych poprzez kontrolowanie bilansów kationowo-anionowych dawek pokarmowych i stosowanie różnych dodatków mineralnych oraz biotyny”, które uważam za spełniające wymagania określone w stosownych przepisach ustawy. Pewne zastrzeżenia budzi jednak dorobek naukowy Kandydata. Dorobek naukowy wyrażony liczbą prac naukowych w renomowanych

czasopismach naukowych lub czasopismach o światowym zasięgu oddziaływania oraz ich percepcja przez środowisko naukowe jest słaby. Analizując wartość merytoryczną dotychczasowego dorobku naukowego przedstawionego do oceny wniosek uważam za wartościowy a zatem akceptowalny, jednak sugeruję poszerzenie działalności naukowej i publikacyjnej.

Biorąc powyższe pod uwagę stwierdzam, że dorobek naukowy dra Rafała Bodarskiego spełnia warunki stawiane przez art. 16 ustawy z dnia 14 marca 2003 roku o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. nr 65, poz. 595, ze zmianami Dz. U. z 2005r. nr 164, poz. 1365, Dz. U. z 2010r. nr 96 poz. 620 i nr 182, poz. 1228 oraz Dz. U. z 2011r. nr 84 poz. 455).

Uważam ponadto, że zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 1. września 2011 r. (Dz. U. nr 196, poz. 1163) dr inż. Rafał Bodarski może ubiegać się o nadania Mu stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk rolniczych, dyscyplina zootechnika i dlatego wnoszę do Rady Wydziału Biologii i Hodowli Zwierząt Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu o dopuszczenie dra Rafała Bodarskiego do dalszych etapów postępowania w sprawie nadania stopnia naukowego doktora habilitowanego nauk rolniczych w zakresie zootechniki.

M. Kwasnik-Straszel